TẠP CHÍ ĐIỆN TỬ
THƯƠNG HIỆU & CÔNG LUẬN

“Riêng một góc trời”- Cảm xúc lãng du đi vào miền ký ức trong tôi

Cô đơn bên bờ biển

Lần đầu tiên tôi nghe bài hát “Riêng một góc trời” của Ngô Thụy Miên vào một buổi chiều chủ nhật buồn cuối năm, khi vừa chia tay một cuộc tình.

Ngồi cafe một mình tại một quán cafe nằm sát bờ biển, tôi nghe bản nhạc dịu êm như gió thoảng của Ngô Thụy Miên vọng về từ đâu đó rất xa xăm… Để mặc cho nước biển theo từng đợt sóng vỗ vào kè đá tung bọt trắng xoá, bắn lên người ướt nhoà mặt, tôi thẩm thấu tất cả vị mặn chát của nước biển thấm ướt bờ môi… Một cảm giác buồn, chông chênh, hư ảo, cô đơn… mà tôi cảm nhận được bằng sự rung động từ sâu thẳm trái tim mình.

“Người vui bên ấy, xót xa nơi này, thương hình dáng ai

Vòng tay tiếc nuối, bước chân âm thầm, nghe giọt nắng phai

Đời như sương khói, mơ hồ, trong bóng tối

Em đã xa xôi, tôi vẫn chơi vơi, riêng một góc trời…”

Ngồi dưới hàng cây Sứ cổ thụ, hoa nở rụng trắng mặt đất, trong không gian tĩnh lặng, tôi như nghe trong bài hát “Riêng một góc trời” của Ngô Thụy Miên có tiếng sóng vỗ rì rào, tiếng đàn chim biển chấp chới bay về tìm tổ, tiếng rập dìu của đàn ong bướm đi tìm mật ngọt trong muôn hoa sắc xuân, có cả tiếng lòng da diết, nhớ thương, như những vần thơ ngân vang trong từng nốt nhạc… Giai điệu sâu lắng, ca từ thiết tha giản dị ấy như mang đến cho người nghe đầy đủ cung bậc cảm xúc: Ngọt ngào, sâu lắng, cay đắng, yêu thương, tiếc nuối, cô đơn…Và cứ ngỡ ông sáng tác cho riêng mình.

“Người yêu dấu, người yêu dấu hỡi

Khi mùa xuân vội qua chốn nơi đây

Nụ hôn đã mơ say, bờ môi ướt mi cay, nay còn đâu.”/

/“Một mai em nhé, có nghe Thu về, trên hàng lá khô

Ngàn sao lấp lánh, hát câu mong chờ, em về lối xưa

Hạ còn nắng ấm, thấy lòng sao buốt giá

Gọi tên em mãi, trong cơn mê này, mình nhớ thương nhau…”

Nhạc sĩ Ngô Thụy Miên (tên thật là Ngô Quang Bình) sinh ngày 26/09/1948 tại Hải Phòng. Là một nhạc sĩ thành danh tại Sài Gòn từ trước năm 1975, ông bắt đầu sáng tác từ năm 1963 khi mới 15 tuổi, với tác phẩm đầu tay "Chiều nay không có em". Trong số 70 ca khúc trong sự nghiệp sáng tác của ông, “Riêng một góc trời” ra đời năm 1997, là chuyện tình chia ly, trong sáng, lãng mạn. Nỗi buồn phảng phất bên trong “Riêng một góc trời” nhẹ êm như sương khói mong manh, lúc hợp, lúc tan, lúc còn, lúc mất. Người ta thấy trong bài hát của ông, một tình yêu thiêng liêng tuyệt đẹp, thanh cao như giọt sương mai long lanh trên cành lá, có cả sự tiếc nuối và nỗi nhớ khắc khoải khôn nguôi…

Ông từng trải lòng: “Tình yêu đối với tôi dù sung sướng hay khổ đau cũng là rất thiêng liêng. Yêu không có nghĩa là chiếm hữu cho riêng mình. Yêu là cho tận cùng, là chấp nhận hết những buồn vui, khổ hận để mang lại hạnh phúc cho người mình yêu…”.

Đã có rất nhiều ca sĩ thể hiện thành công bài hát “Riêng một góc trời” của Ngô Thụy Miên, nhưng danh ca Tuấn Ngọc vẫn là ca sĩ được công chúng mến mộ nhất.

Trong một hoàn cảnh, một khoảnh khắc thời gian lúc đó, một không gian lãng mạn đầy cảm xúc…Tôi tình cờ nghe được bài hát này của Ngô Thụy Miên, một cảm xúc lãng du mãi mãi đi vào miền ký ức trong tôi từ đó, cũng như dấu mốc thời gian ghi dấu một kỷ niệm buồn…

Mỗi lần nghe lại bài hát “Riêng một góc trời”, tôi vẫn thấy nao lòng, thấy mình bay bổng, lãng du, trong không gian hư vô huyền ảo… rồi lại trở về thực tại trong nỗi nhớ thắt lòng, da diết, dịu êm…./.

Đào Quốc Thịnh